

- Ο εργοθεραπευτής επιλέγει παιχνίδια με στόχο να ενθαρρυνθεί το αυθόρμητο, ανεξάρτητο και πραγματικό παιχνίδι για το παιδί

Είναι πολύ σημαντικό στην εργοθεραπευτική παρέμβαση που στοχεύει στην ενίσχυση του αυθόρμητου και ανεξάρτητου παιχνιδιού, ο θεραπευτής να επιλέγει παιχνίδια που το παιδί καταφέρνει ανεξάρτητο, χωρίς να χρειάζεται διαρκή βοήθεια, υποστήριξη ή εποπτεία από τον εργοθεραπευτή. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με παιχνίδια που:

- α) αντιστοιχούν στο επίπεδο των δεξιοτήτων παιχνιδιού του παιδιού
- β) είναι περισσότερο ανταποκριτικά και εύκολα στο χειρισμό ή είναι πλούσια σε αισθητηριακά ερεθίσματα όπως για παράδειγμα μια μπάλα που δονείται ή βγάζει φως κάθε φορά που κάνει γκελ στο πάτωμα, τα πλαστοζυμαράκια, οι

μαγνητικοί πίνακες, οι βούρτσες, το ρύζι ο αφρός ξυρίσματος ή τα αυτοκόλλητα

γ) είναι ασφαλή, ανθεκτικά, δομημένα

(Blanche, 2008).

- Ο εργοθεραπευτής ενισχύει τις δεξιότητες παιχνιδιού των παιδιών

Η ανάπτυξη, βελτίωση και αποκατάσταση των διαταραγμένων δεξιοτήτων που αποτελούν τα βασικά στοιχεία της συμμετοχής στο παιχνίδι, αποτελούν στόχους του κάθε θεραπευτικού προγράμματος που στοχεύει στην ανάπτυξη του παιχνιδιού. Για παράδειγμα, η βελτίωση των κινητικών δεξιοτήτων ενός παιδιού μπορεί να βοηθήσει το παιδί να έχει πρόσβαση σε περισσότερες αδρές κινητικές δραστηριότητες παιχνιδιού, ενώ η βελτίωση της μίμησης ενισχύει το συμβολικό παιχνίδι (Spitzer, 2008).

- Ο εργοθεραπευτής διδάσκει και καθοδηγεί την ανάπτυξη παιχνιδιού.

Οι μελέτες δείχνουν ότι η παροχή και μόνο ευκαιριών παιχνιδιού σε ένα παιδί με φτωχό επίπεδο παιχνιδιού μπορεί να μην είναι πάντα αρκετή για να αναπτυχθεί το παιχνίδι του. Ιδιαίτερα σε κάποιες διαγνωστικές κατηγορίες παιδιών όπως ο αυτισμός, το αυθόρμητο παιχνίδι διευκολύνεται με δομημένη καθοδήγηση. Μερικές από τις πιο κοινές τεχνικές που εφαρμόζουν οι θεραπευτές είναι:

- α) λεκτικές οδηγίες σχετικά με το πώς παίζεται ένα παιχνίδι
- β) καθοδήγηση του σώματος του παιδιού την ώρα του παιχνιδιού
- γ) επίδειξη του τρόπου που παίζεται ένα παιχνίδι από τον θεραπευτή
- δ) θετική ενίσχυση

Παρόλα αυτά, στόχος του θεραπευτή είναι η σταδιακή μείωση των οδηγιών, της καθοδήγησης, της επίδειξης και της επιβράβευσης έτσι ώστε το παιδί σιγά-σιγά να κατακτά πιο ανεξάρτητα επίπεδα παιχνιδιού (Spitzer, 2008).

- Ο εργοθεραπευτής ενισχύει όλες τις μορφές παιχνιδιού και όχι μόνο το αισθητικοκινητικό ή το παιχνίδι με αντικείμενα

Τα παιχνίδια φαντασίας, κοινωνικής αλληλεπίδρασης ή αισθητηριακής αναζήτησης κινητοποιούν περισσότερο το παιδί και ενισχύουν την παιχνιδιάρικη διάθεσή του σε σύγκριση με το παιχνίδι που περιλαμβάνει ένα στείρο χειρισμό αντικειμένων (Blanche, 2008, Knox, 2010).